

han imidlertid af Skoledirectionen bliver at suspendere." Anordningen af 1814 har altsaa for Skolelærere Forsæelser i Embedet som Regel Tiltale til ved Dom: at blive frakjendt Skolelærerembedet, og har kun Hjemmel for administrativ Afstedigelse i de to Tilfælde, at Skolelæreren enten mangler de Kundskaber, han skulde have, eller paa Grund af Alderdom og Svagelighed ikke kan forestaae sit Embede. Der forekommer imidlertid naturligtvis Tilfælde, hvori Administrationen kunde ønske, at den havde en større Myndighed til at afskedige, og da der under 4de April 1845 udkom en Forordning for Slesvig om uduelige eller uværdige Skolelæreres Entledigelse ad administrativ Vej, hvorved Administrationen i Slesvig blev tillagt Afstediggelsesmyndighed, kom det paa Tale, om ikke en lignende Forordning skulde tilveiebringes her i Kongeriget. Det blev da ved en kongelig Resolution af 20de April 1846 paalagt Cancelliet at afgive Betænkning om, hvorvidt der i den gjældende Lovgivning var Myndighed for Administrationen til at afskedige udenfor de to omtalte Tilfælde, samt eventuelt, om det ikke maatte findes hensigtsmæssigt, at der for Kongeriget gaves lignende Bestemmelser som dem, der ved Forordningen af 4de April 1845 vare givne for Slesvig. Over dette Spørgsmaal afgav Cancelliet den 10de Juli 1846 sin Betænkning, hvori det indrømmer, at der ikke findes tilstrækkelig Lovhjemmel for Skolelæreres administrative Afstediggelse udenfor de nævnte Tilfælde; men Cancelliet slutter deels fra Sagens Natur og deels af et Reglement for UvO af 7de November 1832, at Cancelliet bør have en saadan Myndighed, og efterat det er kommet til denne Slutning, tilføier det, at Cancelliet ogsaa hidindtil af og til har anvendt saadan Myndighed, men dog saaledes, at Skolelæreren kun afskedigedes med Pension. Efterat denne Betænkning var indgaaet til Kongen, resolverede denne den 24de Juli 1846, at Sagen om den praatenkte nye Anordning i Eighed med den slesvigiske af 4de April 1845 skulde stilles i Bero. Saaledes stod Sagen hen i nogle Aar, indtil den paany blev reist i 1850. Jeg veed ikke, ved hvilket Tilfælde det var foranlediget, men Kirke- og Under-

viisningsministeriet sendte den 16de Januar 1850 en Skrivelse til Generalprocureuren med et Spørgsmaal. I denne Skrivelse siger Ministeriet, at Skoleanordningen af 29de Juli 1814 indeholder ingen Hjemmel for, at Entledigelse ad administrativ Vej kan finde Sted, naar en Skolelærer ved Forsæelser og slet Forhold viser sig ufkfattet til at forestaae sit Embede, men synes endog at give det Modsatte tilkjende, idet den i en Paragraph — det var den, jeg før omtalte — udtrykkelig foreskriver, at Tiltale skal stee ved Domstolene for at faae en Skolelærer frakjendt sit Embede. Derhos siger Ministeriet endvidere: „Ikke desto mindre har det forrige Egl. danske Cancelliet dog ved nogle forekommende Leiligheder anset sig for Indehaver af en saadan Myndighed, men“ — siger Kirke- og Underviisningsministeren — „jeg har dog ikke troet i den tidligere Lovgivning at finde tilstrækkelig og utvivlsom Hjemmel for den af Cancelliet brugte Fremgangsmaade“. Han ubeder sig da, at Generalprocureuren vil undersøge, om han i Lovgivningen maatte kunne finde andre og stærkere Grunde for at tillægge Administrationen en saadan afskediggende Myndighed end dem, der allerede vare blevne fremhævede af Cancelliet i dets Betænkning af 1846. Generalprocureuren svarede den 19de Januar 1850, at han ikke saae sig istand til at anføre andre eller flere Grunde for den Mening, at Cancelliet skulde have Ret til at afskedige Skolelærerne, og han tilføier endvidere — forsaavidt Kirke- og Underviisningsministeren i sin Skrivelse havde opløst det Tvivlsspørgsmaal, om Forholdet maaskee ikke skulde være blevet forandret ved Grundlovens Mellemkomst — som jo ligger imellem den tidligere Forhandling i 1846 og den i 1850 — om ikke dens Bestemmelse i § 22 om Kongens Myndighed til at afskedige Embedsmænd skulde have gjort nogen Forandring —, at han den gjort Noget i denne Henseende, har den tværtimod efter hans Mening virket i modsat Retning, saaledes at, hvis det tidligere kunde være tvivlsomt, om Ministeriet havde denne Myndighed, maatte man nu komme nærmere til at benægte, at Ministeriet havde en saadan. Generalprocu-